

5. 11. 2023 - Hlína a sůl v rukou mistra.

Čtení: Izajáš 64,1-11; Lukáš 14,25-35

Písně: Zachránce, má Spáso, z prachu, hlíny mě pozvedáš – karaoke;

146 – O chvalte laskavého Pána; 301 – Vše co má dýchání;

333 – V písmu svatém čteme; 406 – Dej nám moudrost, odvalu;

408 – Král věčný nás

V každodenním životě, a zejména v domácnostech, se setkáváme s hlínou v různých podobách, protože je považována za vhodný materiál pro výrobu různých druhů nádob. Hlína má své místo také v biblickém učení.

Dalším prvkem, se kterým se setkáváme v každodenním životě, je sůl, která dodává jídlu chuť, konzervuje je a také doplňuje tělu potřebné minerály. V době moderní civilizace si jen těžko dokážeme představit absenci soli nebo hlíny.

Je důležité věnovat tomu hlubší pozornost, protože Bible přirovnává příslušný vztah mezi Bohem a člověkem k: hrnčírů a hlíně, o čemž se můžeme dočíst v Iz 64,7: "Ale nyní, Hospodine, tys náš Otec! My jsme hlína, tys náš tvůrce, a my všichni jsme dílo tvých rukou." Všimněme si tohoto jednoznačného výroku: "Ty jsi Otec, my jsme hlína". Když sáhne do jiných míst Písma, můžeme ještě jasněji vidět, co nám chce náš Pán tímto přirovnáním říci. Můžeme také vidět, co Bůh od svého stvoření očekává a kde je jeho skutečné místo. Apoštol Pavel v listu Římanům 9,21 píše: "...: "Nemá snad hrnčír hlínu ve své moci, aby z téže hroudy udělal jednu nádobu ke vznešeným účelům a druhou ke všedním?" Jak úžasné je to učení! Pane – ty jsi hrnčír a ty určuješ úkol, vzhled a užitečnost své nádoby. Není to hlína, kdo diktuje, co z ní má být vyrobeno, ale vše, co se s ní děje, je způsobeno vůlí a mocí hrnčíře. Dobrým materiálem v mistrových rukou je hlína, která je tvárná, měkká, slinutá, má jednotnou strukturu, ale aby se takovou stala, musí nejprve projít procesem zušlechťování svých hodnot tím, že se z ní odstraní neužitečné prvky.

S touto pravdou nás seznamuje Boží prorok Nahum, o němž se můžeme dočíst v Nahumovi 3,14: "Navaž si vodu, než budeš obleženo! Zpevni svá opevnění! Šlapej jílu, hněť hlínu, chop se formy na cihly!" Jsme-li my tou hlínou v rukou našeho Mistra, představme si tento příkaz "rozšlapat hlínu". Jak rychle se člověk vzbouří tím, že řekne: "Jak to? Mám být pošlapán?". Ano, někdy je třeba toto zažít, abychom zničili své "ego", připomněli si pokoru a poníženost, osvojili si vlastnosti, které pocházejí od Pána Ježíše. Když se zamyslíme nad soudem, nad Pánem Ježíšem a uvidíme ho stát před Pilátem, všimněme si, jak jasně se tehdy projevil Mistra povaha: byl pomlouván, falešně obviňován, jeho výroky byly zmanipulovány, ale on k tomu všemu mlčel, což nemohl pochopit ani velekněz. V Matoušově evangeliu 26,59-63 čteme: "Velekněží a celá velekněžská rada však hledali falešné svědectví proti Ježíšovi, aby ho mohli odsoudit k smrti. Ale nenašli, ačkoli přišlo mnoho falešných svědků. Nakonec přišli dva a řekli: "Tento řekl: Mohu zbořit Boží chrám a ve třech dnech ho znovu

postavit. Velekněz vstal a řekl mu: Co proti tobě svědčí, na to neodpovídáš? Ježíš však mlčel." Při čtení tohoto úryvku se můžeme ptát: Proč Ježíš mlčel, proč se nebránil, vždyť právo bylo na jeho straně! Odpověď je jednoduchá – náš Mistr se nepouštěl do diskusí s nepravdami, pomluvami, manipulacemi a byl si plně vědom svého poslání. To vyvolává otázky, které by si měl položit každý z nás: Jsem "policajt", který si je vědom svého poslání? Jsem v zájmu obrany pravdy připraven nevstupovat do diskuse s nepravdou, jejímž otcem je satan? Když budeme dále analyzovat chování našeho Mistra, všimneme si, že Ježíš odpověděl pouze na otázku týkající se pravdy: Matouš 26,63-64: "Ale Ježíš mlčel. A velekněz mu řekl: „Zapřísahám tě při Bohu živém, abys nám řekl, jsi-li Mesiáš, Syn Boží!“

Ježíš odpověděl: „Ty sám jsi to řekl. Ale pravím vám, od nynějška uvidíte Syna člověka sedět po pravici Všemohoucího a přicházet s oblaky nebeskými.“

Přejdeme-li k dalším úvahám, je třeba poznamenat, že druhou velmi důležitou vlastností hlíny je její poddajnost vůči hrnčívěmu rozhodnutí. V Jeremiášovi 18,6 čteme: „Cožpak nemohu naložit s vámi jako ten hrnčív, dome izraelský? je výrok Hospodinův. Hle, jste v mých rukou jako hlína v rukou hrnčívých, dome izraelský.“

Pán Bůh zde dává jasně najevo, že je to on, kdo rozhoduje o tom, co udělá s hlínou. Dům Izraele měl tu výsadu, že byl v Hospodinově ruce, přesně jako hlína v hrnčívě ruce. Prorok Jeremiáš zde také poukázal na směšnost a nemožnost toho, aby hlína vedla vzpouru nebo se snažila prosadit svou užitečnost.

V Izajáši 45,9-10 čteme: "Běda tomu, kdo se chce přít se svým tvůrcem, střep z hliněných střepů! Což smí hlína říci svému tvůrci: „Co to děláš?“ a tvůj výrobek: „On nemá ruce“? Běda tomu, kdo by řekl otci: „Cos to zplodil?“ Nebo ženě: „Cos to porodila?“

Dnešní svět, včetně toho křesťanského, se bohužel snaží, aby nebyl vhodnou "hlínou" v Mistrových rukou, protože ve skutečnosti nevyhovuje tomu, co chce Pán Bůh jako hrnčív z dotyčné hlíny vytvarovat. Záměry Pána Boha lidé často odmítají, protože neodpovídají lidským představám. Dnes není v módě podřídit se nebo poslouchat. Kolik neštěstí si člověk přivolává jen proto, že nepřijímá Boží plán pro svůj život! Proč je na světě tolik rozvodů, plných sirotčinců? Proč je tolik lidí zbaveno základních životních potřeb? Proč křesťané trpí tolika neúspěchy v boji proti hříchu?

Odpověď nalezneme v Bibli:

Místo aby lidé naslouchali Pánu Bohu, raději s ním diskutují a dokazují si své.

Místo aby respektovali biblický řád ve službě Pánu a při vykonávání jeho díla, často zavádějí vlastní "řád", aby uspokojili své ambice, ješitnost, a proto, nemajíce Boží povolání, se snaží jmenovat sami sebe. Ve jménu "rovnosti" a "svobody" si pak nasazují vavříny. Často se nedokážou smířit s tím, že bratr dostal

od Boha pět talentů a oni mají jen jeden. Svým chováním říkají: 'Ach, Bože, jak jsi se zmýlil! Chci to jinak, ...'

Zapomínají, že k Písmu se nesmí nic přidávat ani z něj nic odebrat, a přesto nalézají a zavádějí "novou etiku", "nové vedení", "novou bohoslužbu", "nové přístupy k Bibli", často zcela bez přítomnosti Ducha svatého, přičemž na první místo kladou lidské výdobytky, a tím odsouvají Autora Bible na druhou kolej.

Místo biblického modelu rodiny, manželského života, výchovy dětí zavádějí svůj vlastní. Neustále je slyšet: svoboda, volnost, volnost, výchova bez stresu. Ovoce toho je vidět a sklizeň těchto nebiblických hodnot je zase stále krutější.

Vraťme se tedy v pokoře k pozici, kterou očekává Hospodin: V Jeremiášovi 18,4 čteme: "Ale nádoba, kterou vlastní rukou z hlíny zhotovoval, se nepovedla. Začal znovu a udělal z ní nádobu jinou; dělal, co se mu zdálo být správné. "

Jak zde vidíme, je těžké být "hlínou", když žijeme v neznovuzrozené přirozenosti, bez Ducha svatého. Znovuzrození připravuje, plastizuje v rukou našeho Mistra a umožňuje mu, aby nádobu tvaroval podle své představy. **Je na Něm, aby rozhodl, co a jak udělá.**

Sůl, jak jsem se zmínil na začátku, bez níž si dnes těžko představíme život, úžasně se přenáší do duchovního života. Náš Pán Ježíš učí v Matoušově evangeliu 5,13: "Vy jste sůl země". Všimněme si, že Ježíš to říká jasně: "**Vy jste sůl země**". Jaká by tedy tato sůl měla být? Na to lze dát jednoduchou odpověď: mít stoprocentní hodnotu. Každé snížení její hodnoty o jedno procento a více způsobuje, že zvětrává. Sůl se stává nepoužitelnou, protože zvětralá sůl není k ničemu. Opakuji Ježíšova slova: **VY** jste sůl země.

Zamysleme se nad další otázkou: Může se sůl přesolit nebo přesolit? Máme-li v domě 1 kg soli, máme rovnováhu, a máme-li jen 0,5 kg soli, máme nedosolení? Nebo když máme 2 kg soli, uvažujeme o přesolení? Je zřejmé, že účinek přesolení nebo nedosolení závisí na tom, jak a kolik soli používáme. Sůl sama o sobě nemůže nijak zlepšit ani uškodit. K přesolení nebo nedosolení vede pouze její množství a použití. Použijeme-li tuto nejvíce "slanou", tj. nejvhodnější sůl, podle účelu a ve správném poměru, např. k dochucení polévky, pak je účinek správný.

Připomínám, co řekl Pán Ježíš: **Vy jste sůl, nikoli: Vy jste rozdělovači soli**. Naším úkolem je tedy usilovat o stav nejcennější soli. Dovolte mi použít jiný příklad: Existuje člověk, který se chce velmi úzkostlivě držet učení Božího slova. Věnuje pozornost nejen "velkým kamenům", ale také "písku", protože chápe, že svatost je naprostá čistota ozářená světlem Boží spravedlnosti. Víte, jak je to nejčastěji? Její posuzování! Časté jsou věty typu: nepřeháněj to, nepřeháněj to, nebuď tak svatý, podívej, kolik lidí to dělá jinak a co, snad chceš říct, že takové zástupy věřících mají jít do záhuby?

Za prvé, Pán Ježíš používá ve vztahu ke své církvi termín "malé stádce" a zdůrazňuje, že mnoho je povoláných, ale málo vyvolených.

Za druhé, sůl se nepředurčuje k tomu či onomu úkolu. Musí se najít někdo, kdo ji přijme a použije.

Druhá část tohoto verše z Matouše 5,13 říká: "Sůl je to, co je třeba udělat: "Jestliže tedy sůl zvětrá, čím ji osolí?". Sůl, jak víme, jsou lidé, kteří se zcela odevzdali do rukou Pána Ježíše, kdo je tedy tím, kdo tuto sůl používá a podle jeho vůle: solí, uchovává a chrání? Odpověď může být jen jedna: váš a můj Mistr – Ježíš Kristus! On je ten, kdo rozhoduje o tom, kde a kolik soli použít. Nedělejme si tedy s ničím starosti – Pán Ježíš nikdy nesolí ani přesoluje, ani nedosoluje. On tu velmi slanou sůl použije ve stoprocentní hodnotě, tolik, kolik je třeba, a tam, kde je třeba. Používá ji dokonale. Vloží jednu sůl třeba do rodinného domu a dá úkol dát chuť životu těchto lidí. Další třeba na pracovišti, aby zabránil ještě větší korupci. Jiného v církvi, aby bděl nad správným růstem. A na mnoha dalších místech a ve službách chce Pán Bůh použít tuto zdravou sůl.

Problém je v tom, že místo toho, aby lidé byli Ježíši k dispozici jako pohotová sůl, chtějí si vyměnit role Ježíše a soli. Pokud chcete, aby se ve vašem životě naplnilo Kristovo učení o soli, nemáte jinou možnost – musíte být co nejvíce solí, **protože to je jediná sůl, která je Bohu užitečná**. Musíte se také nechat používat podle vůle Pána Ježíše. On sám pak bude solit zemi spolu s vámi.

Na závěr se odvolám na místo z Bible ve Zjevení 22,11: "ale kdo je spravedlivý, ať dál koná spravedlnost, a kdo je svatý, ať se dál posvěcuje". V neustálém přibližování se Pánu Bohu a v posvěcování není možné, aby se sůl sama o sobě přesolila. **Pouze zanedbáváním společenství s Pánem Bohem může dojít k jejímu zvětrávání**. Všimněme si učení Pána Ježíše v Lukášově evangeliu 17,10: "Tak i vy, když jste vykonali všechno, co vám bylo přikázáno, řekněte: Jsme neužiteční služebníci, neboť co jsme měli vykonat, to jsme vykonali." Zdůrazňuji slovo v této pasáži: "všechno".

Tuto úvahu lze shrnout slovy apoštola Pavla zaznamenanými z pověření Ducha svatého v 1. Tesalonickým 5,23: "A sám Bůh pokoje ať vás zcela posvětit a ať je celý váš duch, duše i tělo zachováno bez úhony při příchodu našeho Pána Ježíše Krista".

Kéž nám Boží milost dá správné pochopení těchto otázek: "Vy jste sůl země" a "jestliže tedy sůl zvětrá, čím ji nasolí". Zvětralou sůl Ježíš nepoužije. Musí být plnohodnotná.

Milí bratři a sestry, buďte tou nejslanější solí a neztratíte kontakt se svým Mistrem Ježíšem. A nebojte se – Ježíš vás rozhodně nebude nedosolovat, ani přesolovat. Pouze v jeho rukou budeš cenný.

S přáním Božího požehnání váš v Kristu Štěpán Marosz